Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1370/2013

z dnia 16 grudnia 2013 r.

określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych

(Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (UE) 2016/591 z dnia 15 kwietnia 2016 r.	L 103	3	19.4.2016
►**M2**	Rozporządzenie Rady (UE) 2016/795 z dnia 11 kwietnia 2016 r.	L 135	115	24.5.2016
►**M3**	Rozporządzenie Rady (UE) 2016/1042 z dnia 24 czerwca 2016 r.	L 170	1	29.6.2016
►**M4**	Rozporządzenie Rady (UE) 2016/2145 z dnia 1 grudnia 2016 r.	L 333	1	8.12.2016

sprostowane przez:

►**C1**	Sprostowanie, Dz.U. L 130 z 19.5.2016, s. 36 (1370/2013)

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1370/2013

z dnia 16 grudnia 2013 r.

określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych

Artykuł 1

Zakres zastosowania

▼C1

W niniejszym rozporządzeniu określa się środki dotyczące ustalania cen, opłat, pomocy i ograniczeń ilościowych związanych ze wspólną organizacją rynków rolnych ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013.

▼M4

Artykuł 1a

Progi referencyjne

1. Ustala się następujące progi referencyjne:

a) w odniesieniu do sektora zbóż: 101,31 EUR za tonę – dotyczy etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;

b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego: 150 EUR za tonę w przypadku ryżu standardowej jakości określonej w załączniku III część A do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 – dotyczy etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;

c) w odniesieniu do cukru standardowej jakości określonej w załączniku III część B do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 – dotyczy cukru luzem, EXW:

(i) w odniesieniu do cukru białego: 404,4 EUR za tonę;

(ii) w odniesieniu do cukru surowego: 335,2 EUR za tonę;

d) w odniesieniu do sektora wołowiny i cielęciny: 2 224 EUR za tonę tusz bydła płci męskiej o klasie uformowania/okrywy tłuszczowej R3 według unijnej skali klasyfikacji tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, o której mowa w załącznika IV część A do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

e) w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych:

(i) w odniesieniu do masła: 246,39 EUR za 100 kg;

(ii) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: 169,80 EUR za 100 kg;

f) w odniesieniu do wieprzowiny: 1 509,39 EUR za tonę tusz wieprzowych standardowej jakości określonych pod względem masy i zawartości chudego mięsa na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz wieprzowych, o której mowa w załączniku IV część B do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

▼M4

(i) tusze ważące od 60 kg do mniej niż 120 kg: klasa E;

(ii) tusze ważące od 120 kg do 180 kg: klasa R;

g) w odniesieniu do sektora oliwy z oliwek:

(i) 1 779 EUR za tonę oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia;

(ii) 1 710 EUR za tonę oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia;

(iii) 1 524 EUR za tonę oliwy z oliwek typu lampante o kwasowości wynoszącej dwa stopnie; kwotę tę obniża się o 36,70 EUR za tonę za każdy dodatkowy stopień kwasowości.

2. Komisja poddaje progi referencyjne przewidziane w ust. 1 przeglądowi na podstawie obiektywnych kryteriów, w szczególności w świetle zmian w produkcji, zmian kosztów produkcji (zwłaszcza środków produkcji) i zmian sytuacji na rynku. W razie konieczności progi referencyjne aktualizuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 3 TFUE w świetle zmian w produkcji i sytuacji na rynku.

3. Odniesienia do progów referencyjnych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 traktuje się jako odniesienia do progów ustanowionych w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

Ceny interwencyjne

1. Poziom cen interwencyjnych:

a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego i odtłuszczonego mleka w proszku jest równy odpowiednim progom referencyjnym określonym w art. 1a w przypadku zakupu po ustalonych cenach, a w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej nie przekracza odpowiednich progów referencyjnych;

b) w odniesieniu do masła jest równy 90 % progu referencyjnego określonego w art. 1a w przypadku zakupu po ustalonych cenach, a w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej nie przekracza 90 % tego progu referencyjnego;

c) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny nie przekracza 85 % progu referencyjnego ustalonego w art. 1a.

2. Ceny interwencyjne w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego, o których mowa w ust. 1, są dostosowywane w drodze podwyższania lub obniżania cen na podstawie głównych kryteriów jakościowych dla tych produktów.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające podwyższenie lub obniżenie cen interwencyjnych produktów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, na warunkach tam określonych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

▼B

Artykuł 3

Ceny zakupu i mające zastosowanie ograniczenia ilościowe

1. Gdy interwencja publiczna jest otwarta zgodnie z art. 13ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zakup prowadzony jest po ustalonych cenach, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, i nie przekracza następujących ograniczeń ilościowych dla każdego okresu, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, odpowiednio:

a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej – 3 mln ton;

b) w odniesieniu do masła – 50 000 ton;

c) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku – 109 000 ton.

▼M3

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w 2016 r. ograniczenia ilościowe na zakup masła i odtłuszczonego mleka w proszku po ustalonych cenach wynoszą 100 000 ton w przypadku masła i 350 000 ton w przypadku odtłuszczonego mleka w proszku. Wszelkie ilości zakupione w ramach procedury przetargowej, która trwała w dniu 29 czerwca 2016 r., nie są odejmowane od wspomnianych ograniczeń ilościowych.

▼B

2. Gdy interwencja publiczna jest otwarta zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku ponad ograniczenia ilościowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz

b) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego, wołowiny i cielęciny,

zakup jest dokonywany w drodze procedury przetargowej, by ustalić maksymalną cenę zakupu.

Maksymalna cena zakupu nie może przekraczać odpowiedniego poziomu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i jest ustalana w drodze aktów wykonawczych.

3. W szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze:

a) ograniczające procedury przetargowe do danego państwa członkowskiego lub regionu danego państwa członkowskiego, lub

b) z zastrzeżeniem art. 2 ust. 1, określające ceny zakupu w przypadku interwencji publicznej dla państwa członkowskiego lub regionu państwa członkowskiego na podstawie zarejestrowanych średnich cen rynkowych.

4. Ceny zakupu pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego, o których mowa w ust. 2 i 3, są dostosowywane w drodze podwyższenia lub obniżania cen na podstawie głównych kryteriów jakościowych dla tych produktów.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające takie podwyższenie lub obniżenie cen.

▼B

5. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

6. Komisja przyjmuje – bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 15 ust. 2 – akty wykonawcze, jakie są niezbędne w celu:

a) przestrzegania ograniczeń dotyczących interwencji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu; oraz

b) stosowania procedury przetargowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku ponad ograniczenia ilościowe określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Pomoc na prywatne przechowywanie

1. W celu określenia wysokości dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy dopłaty są przyznawane zgodnie z art. 18 ust. 2 tego rozporządzenia, uruchamia się na określony okres procedurę przetargową albo ustala się wysokość dopłat z wyprzedzeniem. Pomoc może być ustalona na państwo członkowskie lub na region państwa członkowskiego.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze:

a) w przypadku gdy ma zastosowanie procedura przetargowa – określające maksymalną wysokość dopłaty do prywatnego przechowywania;

b) w przypadku gdy dopłaty są ustalane z wyprzedzeniem – określające wysokość dopłat na podstawie kosztów przechowywania lub innych odpowiednich czynników rynkowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

▼M2

Artykuł 5

Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw dla szkół oraz mleka dla szkół, towarzyszących środków edukacyjnych i powiązanych kosztów

1. Pomoc unijna na finansowanie towarzyszących środków edukacyjnych, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie może przekraczać 15 % ostatecznych przydziałów rocznych państw członkowskich, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu.

2. Pomoc unijna przeznaczona na powiązane koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie może przekraczać łącznie 10 % ostatecznych przydziałów rocznych państw członkowskich, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające maksymalny poziom pomocy unijnej w podziale na kategorie takich kosztów wyrażony jako udział procentowy ostatecznych przydziałów rocznych państw członkowskich lub jako odsetek kosztów produktów, których to dotyczy.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

▼M2

3. Kwota pomocy unijnej na składnik mleczny produktów, o których mowa w art. 23 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie może przekraczać 27 EUR na 100 kg.

4. Pomoc, o której mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, jest przydzielana każdemu państwu członkowskiemu zgodnie z niniejszym ustępem oraz z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 23a ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Na okres od dnia 1 sierpnia 2017 r. do dnia 31 lipca 2023 r. wstępne przydziały dla każdego państwa członkowskiego na pomoc, o której mowa w art. 23a ust. 1 akapit drugi lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustanawia się w załączniku I. W tym okresie art. 23a ust. 2 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie ma zastosowania do Chorwacji.

Od dnia 1 sierpnia 2023 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające dla każdego państwa członkowskiego, na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 23a ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wstępne przydziały dla każdego państwa członkowskiego pomocy, o której mowa w art. 23a ust. 1 akapit drugi lit. a) i b) tego rozporządzenia. Jednakże każde z państw członkowskich otrzymuje co najmniej 290 000 EUR pomocy unijnej na dystrybucję owoców i warzyw dla szkół i co najmniej 193 000 EUR pomocy unijnej na dystrybucję mleka dla szkół, jak zdefiniowano w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Komisja ocenia następnie, co najmniej co trzy lata, czy te wstępne przydziały pozostają spójne z kryteriami określonymi w art. 23a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W razie konieczności Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające nowe wstępne przydziały.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

5. W przypadku gdy w danym roku państwo członkowskie nie przedłożyło wniosku o pomoc unijną zgodnie z art. 23a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub zawnioskowało jedynie o część swego wstępnego przydziału, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja dokonuje ponownego przydziału tego całego wstępnego przydziału lub jego niewykorzystanej części na rzecz tych państw członkowskich, które zgłosiły chęć wykorzystania kwoty przewyższającej ich wstępny przydział.

Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje środki niezbędne do przeprowadzenia takiego ponownego przydziału, który opiera się na kryterium, o którym mowa w art. 23a ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, i jest ograniczony w zależności od poziomu wykorzystania przez dane państwo członkowskie ostatecznego przydziału pomocy unijnej, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, w roku szkolnym poprzedzającym odnośny coroczny wniosek o pomoc unijną.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

6. Po otrzymaniu wniosków przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 23a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Komisja przyjmuje co roku akty wykonawcze ustalające ostateczny

▼M2

przydział pomocy na owoce i warzywa dla szkół i na mleko dla szkół między uczestniczące państwa członkowskie w ramach limitów określonych w art. 23a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z uwzględnieniem przeniesień, o których mowa w art. 23a ust. 4 tego rozporządzenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 7

Opłata produkcyjna w sektorze cukru

1. Opłatę produkcyjną w odniesieniu do kwoty cukru, kwoty izoglukozy i kwoty syropu inulinowego, o której to opłacie mowa w art. 128 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustala się na 12,00 EUR za tonę dla kwoty cukru i kwoty syropu inulinowego. Opłata produkcyjna dla izoglukozy wynosi 50 % opłaty stosowanej w przypadku cukru.

2. Państwa członkowskie pobierają od przedsiębiorstw na ich terytorium całość opłaty produkcyjnej wnoszonej zgodnie z ust. 1, której wysokość jest uzależniona od wysokości kwoty przyznanej w danym roku gospodarczym.

Przedsiębiorstwa uiszczają opłatę produkcyjną najpóźniej do końca lutego danego roku gospodarczego.

3. Unijni producenci cukru i syropu inulinowego mogą zażądać od plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub dostawców cykorii poniesienia do 50 % odnośnej opłaty produkcyjnej.

Artykuł 8

Refundacja produkcyjna w sektorze cukru

Refundację produkcyjną dla produktów sektora cukru, przewidzianą w art. 129 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustala Komisja w drodze aktów wykonawczych na podstawie:

a) kosztów wynikających z wykorzystywania cukru importowanego, które przemysł musiałby ponieść w przypadku zaopatrywania się na rynku światowym; oraz

▼M4

b) ceny nadwyżki cukru dostępnej na rynku unijnym lub progu referencyjnego dla cukru ustalonego w art. 1a lit. c), w przypadku gdy na rynku nie ma nadwyżki cukru.

▼B

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Minimalna cena buraków

►C1 1. Minimalna cena za buraki kwotowe, o której mowa w art. 135 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wynosi 26,29 EUR za tonę ◄ do zakończenia roku gospodarczego 2016/2017 dla cukru w dniu 30 września 2017 r.

▼B

2. Cena minimalna, o której mowa w ust. 1, dotyczy buraków cukrowych o standardowej jakości określonej w części B załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Przedsiębiorstwa cukrownicze skupujące buraki kwotowe nadające się do przetworzenia na cukier i przeznaczone do przetworzenia na cukier kwotowy są zobowiązane do zapłaty co najmniej ceny minimalnej skorygowanej o wielkość podwyższenia lub obniżenia ceny w celu uwzględnienia odchyleń od jakości standardowej. Podwyższenie lub obniżenie ceny ustalane jest przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

►C1 4. W odniesieniu do ilości buraków cukrowych odpowiadającej ilościom cukru przemysłowego lub nadwyżek cukru, które podlegają opłacie z tytułu nadwyżek określonej w art. 11, ◄ dane przedsiębiorstwo cukrownicze koryguje cenę zakupu, tak by była ona co najmniej równa cenie minimalnej buraków kwotowych.

Artykuł 10

Dostosowanie krajowej kwoty na cukier

Rada może, zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu, na wniosek Komisji, dostosować kwoty określone w załączniku XII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w wyniku decyzji państw członkowskich podejmowanych zgodnie z art. 138 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 11

Opłata z tytułu nadwyżek w sektorze cukru

►C1 1. Opłata z tytułu nadwyżek, łącznie z przewidzianą w art. 142 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustalana jest na poziomie, który jest wystarczająco wysoki, by uniknąć akumulacji ilości, o których mowa w tym artykule. Opłata ta jest ustalana przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwo członkowskie pobiera od przedsiębiorstw na swoim terytorium opłatę z tytułu nadwyżek, o której mowa w ust. 1, ◄ w wysokości zależnej od ilości produkcji, o której mowa w tym ustępie, stwierdzonej w tych przedsiębiorstwach w danym roku gospodarczym.

Artykuł 12

Mechanizm tymczasowego zarządzania rynkiem w sektorze cukru

Z myślą o zapewnieniu sprawnego i zrównoważonego dostarczania cukru na rynek unijny do zakończenia roku gospodarczego 2016/2017 dla cukru w dniu 30 września 2017 r., niezależnie od art. 142 rozporządzenia (UE)

▼B

nr 1308/2013, Komisja może, ►C1 w odniesieniu do koniecznej kwoty i przez konieczny okres, zastosować w drodze aktów wykonawczych opłatę z tytułu nadwyżek w stosunku do produkcji pozakwotowej, o której mowa w art. 139 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia. ◄

Komisja określa kwotę takiej opłaty w drodze aktów wykonawczych.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Ustalanie refundacji wywozowych

1. Na warunkach określonych w art. 196 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i jak przewidziano w art. 198 tego rozporządzenia Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające refundacje wywozowe:

a) w regularnych odstępach czasu w odniesieniu produktów wymienionych w wykazie zawartym w art. 196 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

b) w drodze procedur przetargowych – w przypadku zbóż, ryżu, cukru, mleka i przetworów mlecznych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Przy ustalaniu wysokości refundacji wywozowych dla danego produktu uwzględnia się co najmniej jeden z następujących aspektów:

a) sytuację bieżącą i tendencje w odniesieniu do:

(i) cen i dostępności tego produktu na rynku unijnym,

(ii) cen tego produktu na rynku światowym;

b) cele wspólnej organizacji rynków, czyli zapewnienie równowagi oraz naturalnego rozwoju cen i handlu na tych rynkach;

c) konieczność unikania zakłóceń mogących powodować przedłużającą się nierównowagę między podażą i popytem na rynku unijnym;

d) aspekty gospodarcze proponowanego wywozu;

e) ograniczenia wynikające z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem;

f) konieczność zapewnienia równowagi między stosowaniem podstawowych produktów unijnych przy wytwarzaniu towarów przetworzonych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich, a stosowaniem produktów pochodzących z państw trzecich sprowadzanych w ramach procedury uszlachetniania;

g) najbardziej korzystne koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu z rynków Unii do portów Unii lub innych miejsc wywozu wraz z kosztami wysyłki do państw przeznaczenia;

▼B

h) popyt na rynku unijnym;

i) w odniesieniu do sektorów wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego – różnicę między cenami w Unii a cenami na rynku światowym odnośnie do ilości zboża paszowego potrzebnego do wytworzenia produktów tych sektorów w Unii.

3. W razie konieczności, by zapewnić szybką reakcję na dynamicznie zmieniającą się sytuację na rynku, Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – dostosować kwotę refundacji na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy. Te akty wykonawcze przyjmowane są bez stosowania procedury, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 14

Środki szczególne dotyczące refundacji wywozowych dla zboża i ryżu

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające kwoty korygujące mające zastosowanie do refundacji wywozowych w odniesieniu do sektorów zbóż i ryżu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

W razie konieczności, by zapewnić szybką reakcję na dynamicznie zmieniającą się sytuację na rynku, Komisja może przyjmować akty wykonawcze – bez stosowania procedury, o której mowa w art. 15 ust. 2 – zmieniające takie kwoty korygujące.

Komisja może stosować niniejszy akapit do produktów z sektora zbóż i ryżu wywożonych w formie towarów przetworzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1216/2009 ([1]).

2. W okresie pierwszych trzech miesięcy roku gospodarczego refundacja stosowana w odniesieniu do wywozu słodu, zmagazynowanego na koniec poprzedniego roku gospodarczego lub wytworzonego z jęczmienia, który znajdował się w zapasach w tym samym okresie, jest równa refundacji, jaką zastosowano by w odniesieniu do przedmiotowego pozwolenia na wywóz dotyczącego wywozów dokonanych w okresie ostatniego miesiąca poprzedniego roku gospodarczego.

3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – dostosować wysokość refundacji za produkty wymienione w załączniku I część I lit. a) i b) do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ustanowionej zgodnie z art. 199 ust. 2 tego rozporządzenia, do wszelkich zmian poziomu ceny interwencyjnej.

Akapit pierwszy może być stosowany, w całości lub części, do produktów wymienionych w części I lit. c) i d) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz do produktów wymienionych w części I tego załącznika, które są wywożone w postaci towarów

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10).

▼B

przetworzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1216/2009. W takim przypadku Komisja koryguje – w drodze aktów wykonawczych – dostosowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przez zastosowanie współczynnika wyrażającego stosunek między ilością produktu podstawowego i jego ilością zawartą w produkcie przetworzonym, który został wywieziony lub wykorzystany w produktach wywiezionych.

Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 229 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 16

Tabela korelacji

Odesłania do odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 po jego uchyleniu przez rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 należy traktować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Art. 7–12 mają zastosowanie do zakończenia roku gospodarczego 2016/2017 w odniesieniu do cukru, w dniu 30 września 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

►M2 *ZAŁĄCZNIK II* ◄

TABELA KORELACJI

o której mowa w art. 16

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 18 ust. 1 i 3	art. 2
art. 18 ust. 2 lit. a)	art. 3 ust. 1 lit. a)
art. 13 ust. 1 lit. c)	art. 3 ust. 1 lit. b)
art. 13 ust. 1 lit. d)	art. 3 ust. 1 lit. c)
art. 18 ust. 2 akapit pierwszy	art. 3 ust. 2
art. 18 ust. 2 akapit drugi	art. 3 ust. 3
art. 18 ust. 4	art. 3 ust. 4
▼C1	
art. 43(aa)	art. 3 ust. 6
▼B	
art. 31 ust. 2.	art. 4
art. 103ga ust. 4	art. 5 ust. 1
art. 103ga ust. 5	art. 5 ust. 2
art. 102 ust. 4	art. 6 ust. 1
art. 102 ust. 3	art. 6 ust. 2 i 3
art. 51 ust. 2	art. 7 ust. 1
art. 51 ust. 3	art. 7 ust. 2
art. 51 ust. 4	art. 7 ust. 3
Art. 97	art. 8
art. 49	art. 9
art. 64 ust. 2.	art. 11 ust. 1
art. 64 ust. 3.	art. 11 ust. 2
art. 164 ust. 2	art. 13 ust. 1 i 3
art. 164 ust. 3	art. 13 ust. 2
art. 164 ust. 4	art. 14 ust. 1
art. 165	art. 14 ust. 2
art. 166	art. 14 ust. 3

▼M2

ZAŁĄCZNIK I

WSTĘPNE PRZYDZIAŁY

na okres od dnia 1 sierpnia 2017 r. do dnia 31 lipca 2023 r.

(o których mowa w art. 5 ust. 4 akapit drugi)

Państwo członkowskie	Wstępny przydział na owoce i warzywa dla szkół	Wstępny przydział na mleko dla szkół
Belgia	3 367 930	1 650 729
Bułgaria	2 093 779	1 020 451
Republika Czeska	3 123 230	1 600 707
Dania	1 807 661	1 460 645
Niemcy	19 696 932	9 404 154
Estonia	439 163	700 309
Irlandia	1 757 779	900 398
Grecja	3 218 885	1 550 685
Hiszpania	12 932 647	6 302 784
Francja	22 488 086	12 625 577
Chorwacja	1 360 232	800 354
Włochy	16 711 302	8 003 535
Cypr	290 000	500 221
Łotwa	633 672	700 309
Litwa	900 888	1 032 456
Luksemburg	290 000	193 000
Węgry	3 029 587	1 756 776
Malta	290 000	193 000
Niderlandy	5 431 641	2 401 061
Austria	2 238 064	1 100 486
Polska	11 639 985	10 204 507
Portugalia	3 283 397	2 220 981
Rumunia	6 866 848	10 399 594
Słowenia	554 020	320 141
Słowacja	1 708 720	900 398
Finlandia	1 599 047	3 824 689
Szwecja	2 854 972	8 427 723
Zjednoczone Królestwo	19 391 534	9 804 331
Ogółem	150 000 000	100 000 000